

bírání dávky. Toto nedostatečné odůvodnění znemožňuje nss-u přezkoumati zákonitost nař. rozhodnutí a zakládá tedy podstatnou vadu, pro kterou bylo rozhodnutí z 10. listopadu 1925 zrušeno podle § 6 zák. o ss, kdežto stížnosti do rozhodnutí z 10. července 1926 a z 11. prosince 1926 bylo zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 7469.

Pozemková reforma: * Stpů nesmí potvrzení dle § 5 zák. č. 38/1926 o tom, že obnova pachtu dle § 2 téhož zák. nenastává, odeprít z toho důvodu, že v době vydání tohoto zák. nebyly ještě dotčené pozemky propuštěny ze záboru.

(Nález ze dne 13. října 1928 č. 15.948/27.)

Věc: Dr. Mořic K. a Zikmund C. v Bratislavě proti státnímu pozemkovému úřadu o obnovu vnuceného pachtu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměry z 29. ledna 1927 a z 23. března 1927 udělil stpů souhlas k odprodeji určitých nemovitostí od velkostatku Armina Eugena Ch. a spol. v J. a prohlásil, že dotčené nemovitosti se propouštějí ze záboru na vrub nároku vlastníkova dle § 11 zák. Žádosti dnešních st-lů, kteří nabyli parcel zapsaných ve vložce čís. . . . obce J. ve výměře 19 kat. jiter 1013 čtv. s., aby jim vydáno bylo potvrzení dle § 5 zák. č. 38/26 o tom, že vnucený nájem na těchto parcelách skončí dne 1. října 1927, nevyhověl stpů nař. rozhodnutím, poněvadž zákonem ze 17. března 1926 č. 38 Sb. byl vnucený pacht na těchto pozemcích, uzavřený dle § 63 zák. příd., obnoven do konce hospodářského roku 1929. Z obnovení pachtu jsou sice vyloučeny pozemky propuštěné vlastníku dle § 11 zák. zák., avšak ustanovení to dle náhledu úřadu týká se pouze pozemků, které v době, kdy cit. zákon nabyl působnosti, t. j. dne 31. března 1926, byly již ze záboru propuštěny (arg. slova »byly propuštěny«). Poněvadž v daném případě byly dotčené nemovitosti propuštěny ze záboru dne 29. ledna 1927, kdy vydáno bylo rozhodnutí stpů-u z 29. ledna 1927, a do té doby byly majetkem zabraným, nastala u nich obnova pachtu do konce roku 1929 a nemohlo proto žádané potvrzení býti vydáno.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Dle § 1 zák. ze dne 17. března 1926 č. 38 Sb. obnovuje se všeobecně pacht uzavřený na základě § 63 příd. zák. do konce hospodářského roku 1926, na Slov. a Podk. Rusi do konce hospodářského roku 1929, i proti vůli propachtovatele. Z obnovy jsou dle § 2 vyloučeny pachtu na pozemcích, jež podle § 11 zák. zák. nebo § 20 zák. příd. byly propuštěny ze záboru, při čemž dle § 5 je propachtovatel povinen vykázat se pachtýřům potvrzením stpů-u o tom, že obnova pachtu dle § 2 nenastává.

V daném případě odepřel žal. úřad vydati toto potvrzení proto, poněvadž pozemky, o něž jde, v době vydání zák. č. 38/26, t. j. dne 31.

března 1926 nebyly ještě propuštěny ze záboru ani dle § 11 záb. zák. ani dle § 20 zák. příd. Stížnost připouští, že v uvedené době řečené pozemky ze záboru ještě propuštěny nebyly, nýbrž teprve později, tvrdí však, že stpů i při pozdějším propuštění ze záboru, jakmile nastalo, je povinen vydati potvrzení dle § 5 cit. zák.

Je tedy na sporu otázka, v kterém časovém momentu musí existovati již propuštění ze záboru, aby nastalo vyloučení z obnovy pachtu dle § 2 cit. zák.

Zákon *verbis expressis* tuto otázku neřeší, avšak z toho, že vylučuje pozemky z obnovy pachtu na další dobu pachtovní tehda, byly-li vlastníku propuštěny ze záboru, jest patrné, že obnova pachtu nenastává u těch pozemků, které propuštěny byly ze záboru dříve, než ono další období pachtovní mohlo započítati, t. j. které vyšly ze záboru před tím, než uplynulo pachtovní období dosavadní. Tendence zákona jest zajisté ta, aby pacht nebyl prodlužován u těch pozemků, které v době, kdy dle zák. mělo by započítati pachtovní období nové, tedy obnova pachtu, nebyly více v záboru. Nikoliv tedy doba vydání zákona č. 38/1926, nýbrž doba ukončení dosud běžného pachtovního období jest rozhodnou pro posouzení otázky, byly-li dotyčné nemovitosti tím, že propuštěny byly vlastníku ze záboru, vyloučeny z obnovy pachtu.

Poněvadž žal. úřad založil své rozhodnutí na názoru, že pro splnění předpokladu § 2 cit. zák. jest rozhodnou doba vydání tohoto zák., a poněvadž tento náhled, jak svrchu dovedeno, jest mylný, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 7470.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní (Slovensko): O pravomoci úřední v disc. věcech úředníků města Bratislavy za účinnosti zák. č. 126/20.

(Nález ze dne 13. října 1928 č. 27.408.)

Věc: Josef H. v Bratislavě (adv. Dr. Josef Morák z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o propuštění ze služby disciplinární cestou.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — — Měšťanosta města Bratislavy nařídil rozhodnutím z 15. července 1921 dle bodu b) § 2 zák. čl. XXIII:1886 proti st-li, praktikantu měst. pokladny, disc. řízení pro přečin § 1 uvedeného zákona a rozhodnutí to odůvodnil tím, že st-l dle sdělení svého bezprostředního představeného přes několikeré napomenutí úředních hodin nedodržuje, z úřadu stále bez vážné příčiny odchází a práci koná nedbale, čímž dopustil se přečinu § 1 disc. zák., který je tím těžší, že již při přeložení do daňové pokladny byl napomenut, aby přesně zachovával úřední hodiny a věnoval se v nich úřední práci. — Disc. komise správního výboru města Bratislavy rozhodnutím z 23. listopadu 1921